

stêrka bolşewîk

WEŞANA VEDORA MARKSÎST-LENÎNÎST (KURDÎSTANA BAKUR)

NEWROZ 2025:

**Kürtlere dayatılan teslimiyete, ulusal zulme,
şovenizme, reformizme karşı
mücadeleye sarılma günüdür!**

**BI AĞIR E NEWROZE OCAXÎ
ŞORÊŞ E KÛRIK BIKA!**

NEWROZ

pîroz be!

Newroz, sömürgeciğe, asimilasyona, baskıya, zulme karşı, Kürt ulusunun kendi kimliğine sahip çıkma günüdür. Kürdistanlı emekçi kitlelerin devrim bayrakları altında birleştirilmesi için mücadele günüdür. Newroz, her alanda kitlelere devrim/sosyalizm propagandasının yapıldığı ve Newroz ateşinin devrim ateşine dönüştürüldüğü gündür. Kürt ulusu, Kürdistan'ın dört parçasında ve Kürtlerin yaşadığı her yerde, 21 Mart'ı Newroz bayramı olarak kutluyor. Zulüm var oldukça, Kürt ulusu ezildikçe, Newroz çağdaş Dehâklara karşı, çağdaş Kawaların isyanının tazelenmesi, isyan ateşlerinin harlandığı gün olarak gündemde kalacak, öyle kutlanacaktır.

Bu Newroz'u da dört parçaya bölünmüş Kürdistan'da Kürt ulusu ve diğer ulus ve milliyetlerin en temel haklarının sömürgeci-faşist devletler tarafından zorla gasp edildiği, katliamların, asimilasyonun, tam teslim alma çabalarının sürdüğü... koşullarda karşıyoruz.

Kendisinden önceki tüm T.C. hükümetleri gibi AKP savaş hükümeti de, her geçen gün saldırılarını yoğunlaştırıyor. Kuzey Kürdistan'da, evinden, yerinden, canından, kimliğinden, onurundan yoksun bırakılmaya çalışılan bir halk var. Kürt halkına reva görülen aşağılanmadır, zulümdür, kimliğini yok etme siyasetidir. Kendi ulusal haklarından yoksun bırakılmaya çalışılan bir halk var. Kendi ülkesinde, diliyle, kültürüyle eşit yurttaş olarak özgürce yaşama hakkı gasp ediliyor. 41 yıldır süren bu savaşta binlerce Kürt öldürüldü. Binlerce Kürt, devlet cinayetlerinin kurbanı oldu. Köyler yakıldı, yüz binlerce insan göç ettirildi. Hapishaneler tıka basa Kürtlerle dolduruldu. Ve savaş Güney ve Batı Kürdistan'a taşındı.

Bugün faşist Türk devleti, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine teslimiyet politikasını dayatıyor.

1 Ekim 2024'te, sömürgeci T.C. devleti, Devlet Bahçeli aracılığı ile yeni bir tasfiye planını yürürlüğe soktu. Kürt ulusal hareketine dayatılan teslimiyet siyasetinin çıkış noktasında, dünyada, Ortadoğu'da ve ülkemizdeki durumun T.C. egemenleri tarafından değerlendirilmesi var. Emperyalist dünya güç dengelerinin belirleyici ölçüde değişmiş olması sonucunda yeniden paylaşım süreci yaşıyor.

Şimdilik esasta temsilci savaşları-ticaret savaşları vb. olarak yürüyen yeniden paylaşım dalaşında bütün emperyalist ve gerici güçler hızla yeni bir dünya savaşına hazırlanıyorlar. Bütün ülkeler dışına tırnağına kadar silahlanıyor. İç cephenin gelecek savaş için sağlamaştırılması bütün emperyalist ve gerici devletler için temel siyaset. Kendisi emperyalist emellere ve bir dizi emperyalist edime sahip Türk burjuvazisi de dünyanın yeniden paylaşım dalaşında söz sahibi aktörlerden bir olmaya çalışıyor. Türk burjuvazisinin iç cepheyi sağlamaştırmasında en önemli sorun ve engel çözülmemiş Kürt sorunudur. Bu sorun da Türk burjuvazisi için PKK'nin tasfiyesi. Onun yürüttüğü silahlı mücadelenin sonlandırılması birincil hedeftir. Güncel olarak Filistin'deki gelişmeler ve siyonist İsrail'in, ABD'nin desteğinde politik coğrafyayı değiştirmesi T.C.'yi alarma geçirdi. İsrail, Filistin'de alan genişletmeyi sürdürdü, daha önce bizzat kendilerinin çizdiği sınırlar yerle bir edildi. İsrail devleti adına konuşanlar Ortadoğu'da bir Kürt devletinin gerekli olduğunu, Kürt devletinin kurulmasının İsrail'in varlığı açısından elzem olduğunu açıkladılar. İsrail'in Kürt sorununda net olarak bu siyaseti ortaya koyduğu bir ortamda, Ortadoğu'da sınırların değiştirilmeye başlandığı ve bir Kürt devletinin kurulma zamanı gelmiştir dendiği noktada, T.C. sözcüleri, "Beka sorunumuz var!" değerlendirmelerini, çığırkanlığını yükselttiler. Onların "Beka sorunu" dedikleri sorun bir Kürt devletinin kurulmasından duydukları kaygının ifadesidir.

Sömürgeci T.C. devleti, Batı Kürdistan'da bir Kürdistan devletinin kurulma imkânının ortaya çıkmasını, kendileri açısından bir tehdit olarak algıladı. Kürt devletinin kurulması sadece Türkiye açısından değil, İran için de bir tehdittir. Kürt devletinin kurulması, bugünkü siyasi coğrafyanın bütünüyle değişmesi anlamına gelecektir. Yine böyle bir oluşum Kürt nüfusunun önemli bir bölümünün yaşadığı Kuzey Kürdistan'da da mevcut statükoyu değiştirmeye köklü etkide bulunabilirdi ve bu sömürgeci faşist T.C. devleti açısından kesinlikle kabul edilebilir bir durum olamazdı!

Sömürgeci Türk devleti, bir Kürt devletinin kurulma ihtimalinin olduğunu gördüğü noktada, "iç cepheyi sağlamaştırma" siyasetini ortaya attı. İç cepheyi sağlamaştırma, Kuzey Kürdistan-Türkiye'de savaşın sonlandırılması ve aynı zamanda Rojava'da da Kürtleri silahsızlandırmadır. Savaşın sonlandırılması aynı zamanda YPG/SDG'nin de

ayrı devlet olmasının engellenmesidir. Onun için bu koşullarda T.C. devleti daha önce devreden çıkardığı Öcalan kartını yeniden açtı.

Bahçeli'nin ağzından dillendirilen Kürt hareketini teslim alma siyaseti bir devlet siyaseti idi. İmralı'da Öcalan ile yapılan görüşmelerde, savaşın bitirilmesi, silahların gömülmesi ve örgütün feshettirilmesi Öcalan'a kabul ettirildi. Sömürgeci devletin bu siyaseti, Kürt ulusunun ulusal kurtuluş mücadelesinin bugünkü öncüsünü teslim alma, bitirme siyasetidir. T.C. devleti, Kuzey Kürdistan-Türkiye'de silahlı mücadeleyi bitirdik, dışarda da var olanı yok edeceğiz, diyor! Ya teslim olacaklar ya da biz gömeceğiz. Yeni sürecin mantığı budur.

DEM heyeti Öcalan'la birinci görüşmesinden sonra, İyi Parti dışındaki partilerle görüşmelerinin ardından Güney Kürdistan'da KDP ve KYB yetkilileri ile görüşmeler yürüttü. 27 Şubat'ta DEM heyeti yeniden Öcalan'la görüştü ve akşam Öcalan'ın "Barış ve Demokratik Toplum Çağrısı" çağrısı okundu. T.C. devleti, Öcalan üzerinden, "Varlığı zorla sona erdirilmemiş her çağdaş cemiyet ve partinin gönüllü olarak yapacağı gibi devlet ve toplumla bütünleşme için kongrenizi toplayın ve karar alın; tüm gruplar silah bırakmalı ve PKK kendini feshetmelidir" çağrısı yaptı. Bu "Çağrı" aslında Devlet Bahçeli'nin "el sıkması"nın ve ardından gelen "Çağrı"sının öncesinde kotarılmış bir "Çağrı"dır.

Kürt hareketinin sözcüleri, "Önder Apo"nun istediği şekilde parti kongresini toplamaya hazır olduklarını, kongrenin toplanabilmesi için güvenli ortamın oluşması ve kongrenin bizzat Öcalan tarafından yönlendirilmesi gerektiğini açıkladı.

Kürt hareketi açısından Rojava bir fırsat penceresi idi önemli bir kazanımdı. Çağrı ertesinde SDG ile HTŞ arasında sekiz maddelik bir anlaşma imzalandı. Bu anlaşma bizzat ABD emperyalistlerin onayı ve T.C.'nin de bilgisi dâhilinde imzalanan bir anlaşmadır.

Kürt medyasının dillendirmeye çalıştığı gibi 27 Şubat'ta açıklanan "Çağrı" asrın "Çağrı"sı vb. değildir. Öcalan üzerinden dillendirilen yeni siyaset ile son Kürt isyanı da sonlandırılmak istenmektedir. "Çağrı" bu tasfiyenin çağrısıdır.

Sömürgeci T.C. devleti, tasfiye siyasetini yürürlüğe koymak için hızlı adımlarla ilerliyor. RTE, eğer teslim olmazsanız, silahlarınızı teslim etmezseniz ve örgütünüzü feshetmezseniz "Taş üstünde taş, omuz üstünde baş kalmaz" diyor.

Kürt hareketinin sivil toplumcu çizgisinin temelleri 1993'te atıldı. Kürt ulusal hareketi, T.C.'nin bugünkü sınırlarını sorgulamayan, ayrılma ve ulusal devlet kurma hedefini bir kenara bırakmış olan, sivil toplumcu, reformist bir çizgiye evrimlendi. Bu siyaset temelinde savaşın sürdürülmesinin mantıkî temeli ortadan kalkmıştı. Bu çizginin talepleri silahsız mücadele ile de kazanılabildi. Öcalan bu yüzden daha önce de defalarca silahlı mücadeleyi sonlandırmak için devletle pazarlıklar yürüttü. Silahlı çatışmaların sonlandırılması çabaları fakat savaşın sürdürülmesinden çıkarı olan güçler tarafından hep sabote edildi. Her savaş belli bir siyasetin devamı olarak yürütülüyor. Öcalan'ın siyaseti, savaşın artık varılmak istenen hedefe varmada bir yararının olmadığı, tersine zarar verdiği bir siyaset. Hâl böyle olduğu için yürüyen savaşın sonlandırılması, en başta alanda savaşın esas kurbanı durumunda olan Kürt işçi ve emekçileri açısından doğrudur. Bu savaşın sonlandırılması yönünde çağrı ve çaba bu yüzden yanlış değildir. Yanlış, silahların susması ve yürüyen bu savaşın sonlandırılmasının T.C.'ye, Ortadoğu'ya ve hatta dünyaya barış ve demokrasi getireceği iddialarıdır. Gerçek anlamda barış ve demokrasi, bunların düşmanı olan kapitalist sistemin devrimle yıkılması ile kazanılabilir. Ve er geç kazanılacaktır.

PKK önderliğindeki ulusal hareket, bir bütün olarak emperyalizme karşı yönelen bir ulusal hareket değildir. PKK'nin çizgisi en başından itibaren emperyalizmle uzlaşmaya hazır, burjuva milliyetçi, reformist bir çizgidir. 27 Şubat'tan sonraki gelişmeler de, bu çizginin niteliğini pratikte her devrimcinin görebileceği açıklıkta göstermiştir, göstermektedir. PKK, 1993'ten beri Kürt ulusal hareketinin mücadelesini, sömürgeci devletlerin temellerine dokunmaksızın sistem içinde çok geri düzeyde kimi ulusal haklar, en ileri noktasında bölgesel özerklik için mücadele olarak yürütüyordu. PKK'nin çizgisi, T.C.'nin varlığını koruduğu şartlarda, kimi anayasal değişikliklerle, yerel yönetimlerin yetkilerinin genişletilmesi vb. ile Kürt sorununa "çözüm" getirmeye çalışan; T.C. egemenlerinin PKK ile anlaşmaya yanaşmadığı şartlarda, bunu sağlayabilmek için de emperyalistlerle açıkça işbirliğine yönelen ve emperyalistlerden kendi mücadelelerine destek

isteyen bir çizgi idi. Bu çizgi, gelinen aşamada sömürgeci devletin isteği doğrultusunda tasfiyeyi kabullenen, bir çizgi hâline gelmiştir.

Kurtuluşun yolu, kurulduğundan bu yana halklar hapisanesi olan faşist T.C.'nin yıkılmasından geçer. Osmanlı'dan devraldığı Ermenilere yönelik soykırımdan sonra, Kürt isyanlarını kanla bastıran, Kürtlerin ulus olarak varlığını inkâr eden, bütün ulus ve milliyetlerden insanlar, baskı, zulüm altında yaşamaya mahkûm eden, Türkleştirme, zora ve kandırmaya dayanan asimilasyon politikası sürekli bir biçimde sürdüren faşist Türk devletidir. Kuzey Kürdistan-Türkiye'de değişik ulus ve milliyetlerden işçi ve emekçilerin yıkılması gereken bu devlet, bütün ulus ve milliyetlerden işçi ve emekçilerin ortak can düşmanıdır. Kurtuluşa varmak için ilk adım olarak bu devlet yıkılmalıdır.

Kürt sorununun gerçek çözümü zoraki birliğin ortadan kaldırılması, uluslar arasında eşitliğin sağlanması, zorunlu devlet dilinin ortadan kaldırılması ve Kürt ulusunun nasıl yaşayacağına kendisinin karar vereceği şartların yaratılmasına bağlıdır. Kürt ulusunun ayrılıp ayrı devlet kurma hakkını savunmanın, bugün ulusal sorunda marksist-leninist, olmanın temel ölçülerinden biridir. Bu hak savunulmadan, Kürt ulusundan işçi ve emekçilerin, Türk ulusundan işçi ve emekçilere karşı olan güvensizliği ortadan kaldırmak mümkün değildir. Bu güvensizlik ortadan kaldırılmadan da, işçi ve emekçileri ortak sınıf örgütlerinde bir araya getirmek mümkün değildir. Değişik ulus ve milliyetlerden işçi ve emekçileri ortak sınıf savaşımında birleştirmek isteyenler bu hakkı kayıtsız-koşulsuz savunmak zorundadırlar.

Komünist ve devrimciler sömürü çarkları üzerine işleyen bir sistemde, zalimlerle mazlumların, ezenlerle ezilenlerin, köyle köle sahibinin barış içinde yaşamasının boş laf olduğunun bilincindedirler ve onlar bu doğru düşünceyi emekçilere taşıma/kavratma sorumluluğuna sahipler.

Komünist ve devrimciler, savaşın, zulmün, açlığın, işkencenin, sefaletin, rezaletin, sömürücülerin zindanlarına insanları tıkmanın son bulması için; toplumda huzur ve gerçek barışın sağlanabilmesi için sömürü sisteminin tüm kurum ve kuruluşlarıyla ortadan kalkması gerektiğini bili-

yorlar. İşçi ve emekçi sınıfları gerçek bir barış için mücadeleye çağırıyorlar, bunun için örgütlemek istiyorlar.

Faşist Türk devletinin zulmüne karşı mücadele yürütmek, her demokratın, devrimcinin, komünistin görevidir. Fakat bu mücadele, ancak devrimci bir temelde yürütüldüğü zaman, gerçek kurtuluşa götürebilir. Emperyalizm çağında ulusal mücadele, işçi sınıfı önderliğinde devrim-sosyalizm perspektifi ile ve emperyalizme karşı mücadele olarak yürütülmelidir. Böyle bir mücadelenin yürütülmediği şartlarda, gerçek bir kurtuluş mümkün değildir.

Kürt ulusunun ayrılıp ayrı devlet kurma hakkını savunan, çeşitli ulus ve milliyetlerden devrimcilerdir, komünistlerdir. Bundan dolayı da Kürt ulusunun gerçek kurtuluşu; ulusal kurtuluşun işçi sınıfı önderliğinde, her türlü burjuva anlaşmalardan uzak, faşist T.C. devletinin devrimle yıkılmasındadır! Onun için biz, Bolşevikler, 2025 Newroz'unda da faşist T.C.'nin Kürdistan'da yürüttüğü haksız savaşın gerçekten durdurulmasının tek yolunun savaşın nedeninin ortadan kaldırılması olduğunu söylüyoruz. Bugün yürüyen savaşın nedeni Kuzey Kürdistan'ın zorla T.C. sınırları içinde tutulması, ilhak ve işgalin sürmesi, Kürt ulusunun ayrılma hakkının gasp edilmiş olmasıdır. Bu yüzden de Kürdistan'da gerçek kurtuluş; faşist T.C. devletin, işçilerin, köylülerin demokratik devrimi ile yıkılması, Kürt ulusunun ayrılma hakkını özgürce kullanabileceği şartların yaratılması ile olacaktır.

Biz bu Newroz'da da Kürt işçilerini, emekçilerini Newroz ateşi ile devrim ocağını körüklemeye çağırıyoruz! Kurtuluşun tek ve gerçek yolu olan devrim için mücadele saflarında birleşmeye, örgütlenmeye çağırıyoruz!

- **Biji Newroz'a şoreş!**
- **Bımre koleti, biji azadî!**
- **Yaşasın Kürt ulusunun ayrı devlet kurma hakkı!**
- **Yaşasın Kürt, Türk, Ermeni, Arap, Çerkez ve diğer tüm milliyetlerden işçi sınıfı ve emekçilerin özgürlük, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde birliği!**

12 Mart 2025

**stêrka
bolşewîk**